

VIERDE WERELDBLAD

PB-PPIB-16019
BELGIE(N)-BELGIQUE

ATD = All Together for Dignity / Agir Tous pour la Dignité / **Samen voor waardigheid**
www.atd-vierdewereld.be / Nr. 217 / december 2021 / Verschijnt vier maal per jaar

03 Hoe verwarmen?

04 Verhalen
openen deuren

07 50 jaar beweging

EDITO

DOENERS EN ONTVANGERS

December is bij uitstek de maand van de solidariteit. Niets beter om de korte en kille winterdagen van antwoord te dienen. Solidariteit neemt allerlei vormen aan, maar in de kern gaat het om mensen die iets doen voor andere mensen. De eerste groep, de doeners, zijn mensen die een deel van hun tijd, geld, talent, passie of aandacht willen delen met anderen. De tweede groep, de ontvangers, zijn mensen die iets missen of tekort komen. Dat kan vriendschap, aandacht, materiële spullen, kennis of wat dan ook zijn.

Solidariteit is bij uitstek iets wat ons tot mens maakt. Soms zijn we doeners, soms zijn we ontvangers. Maar mensen in armoede krijgen enkel aandacht als ontvangers. Dat is verontrustend. Het zegt vooral veel over hoe we naar hen kijken.

Nog voor de eerste buitenlandse hulpkonvoeien in 2010 landden in Port-au-Prince, waren de Haïtianen al slachtoffers aan het redden en puin aan het ruimen. Eenzelfde fenomeen zagen we enkele jaren later in de Filipijnen na de ravage die tyfoon Haiyan veroorzaakte. Mensen die onder één van de bruggen in Manilla woonden spraken ons aan op onze verantwoordelijkheid: 'niemand is zo arm dat hij of zij niet iets kan betekenen voor een ander'. Met een groep van onder de brug zijn we hulpgoederen gaan inpakken. Een paar weken later kwamen de eerste klimaatvluchtelingen toe. De gemeenschap die op het openbare kerkhof woonde gaf hen een plek.

Doorzichtige solidariteit noem ik dat. Ze is er, maar niet iedereen ziet ze. Geen camera's die inzoomen. Journalisten kijken er doorheen. Zelf ontdekte ik pas recent dat Carine, militante van het eerste uur, tijdens de lockdown acht maanden een man bij haar huisvestte omdat ze niet wou dat hij op straat terecht kwam. Ze was verwonderd dat ik daarover verwonderd was. Jan stond voor een moeilijker keuze. Zijn zoon had zopas gebroken met zijn vriendin en zocht dringend onderdak. Natuurlijk wou Jan er ook zijn voor zijn zoon op zo'n moeilijk moment, maar dat was niet zonder risico. Zijn statuut als alleenstaande zou veranderen en dus ook zijn inkomen.

Toen onze zoon terug kwam inwonen, hebben we helemaal niet gedacht aan de financiële gevolgen. Geen verscheurende keuze, geen stress, geen angst om beschuldigd te worden van domicilie-fraude. Achteraf bleek zelfs het omgekeerde. We kregen onverwacht een extraatje van de belastingen door een persoon extra ten laste.

In de aanloop naar het nieuwe jaar hoop ik dat je de solidaire gebaren in je omgeving opmerkt, dat je er niet doorheen kijkt en vooral dat je samen met mensen in armoede voluit en onbekommerd solidair kan zijn.

Guy Malfait
Nationaal team

Uitgave van de Beweging
ATD Vierde Wereld
Victor Jacobslaan 12
1040 Brussel
(02) 647 92 25 / 647 99 00
contact@atd-vierdewereld.be
www.atd-vierdewereld.be
Internationaal: **www.atd-fourthworld.org**
Over de stichter: **www.joseph-wresinski.org/nl**
facebook.com/ATDVla

Verantwoordelijk uitgever:
Marijke Decuypere
Victor Jacobslaan 12
1040 Brussel
Foto's: ATD Vierde Wereld, tenzij anders vermeld.

**Voor giften van 40 euro of meer per jaar
ontvangt u een fiscaal attest.**
IBAN: BE89 0000 7453 3685
BIC: BPOTBEB1

U kan ATD Vierde Wereld
ook opnemen in uw testament.
Meer info hierover vindt u
op onze website.

GRAPHIUS

▲ Moein Moradi via Pexels.com

HOE VERWARMEN?

“Gisteren vertelden ze op het nieuws dat er een rush aan de gang is naar pellet- en houtkachels,” vertelt Viviane. Naast haar zit Christine. Ze zucht: “Ja, als je je dit kunt veroorloven begrijp ik dat je op die manier wilt voorkomen dat je een torenhoge energiefactuur krijgt. Ik heb die keuze niet. Ik moet nu al medicijnen laten vallen om mijn energiefactuur te kunnen betalen. Als ze nu de BTW zouden verlagen, dan zou ik al een doosje pillen meer kunnen kopen.”

Viviane pikt in: “Ik wacht nu al met een bang hart op het moment dat mijn eindafrekening voor elektriciteit in de brievenbus zal liggen.” Met tranen in de ogen vervolgt ze: “Ik ben nu drie jaar schuldenvrij, maar als de energieprijzen zo blijven stijgen, zal het niet lang duren voor ik opnieuw moet beginnen met een afbetalingsplan.”

Christine vervolgt: “We hebben nu beiden het sociaal tarief en toch moeten we nog opletten. Ik draag in de winter altijd een fleecede zodat ik de verwarming op 19 kan zetten. Ik heb aluminiumramen met enkel glas, en de kou komt zo door de spleten. Ik moet tochtstrips in de spleten stoppen. Die kosten niet zo veel, 2 euro, maar ik moet die er wel zelf inleggen of de wind komt er zo door. Ik huur de woning, maar ik durf het niet vragen aan mijn eigenaar. Ik ben bang dat hij dan mijn contract opzegt.”

Christine denkt even na: “Mijn nicht liet een nieuwe verwarmingsketel plaatsen en kreeg een premie omdat deze met pellets werkt. Ik gun het haar, maar wij zijn arm en hebben geen spaarcenten. Die premies om ervoor te zorgen dat je minder energie verbruikt, gaan altijd aan onze neus voorbij.”

Marijke Decuypere

VERHALEN OPENEN DEUREN NAAR WAT WE NIET KENNEN

Een gesprek met schrijfster
Siska Goeminne over haar
nieuwe boek 'Sammy'

"Sammy zit al zeker 10 jaar in mijn hoofd." vertelt Siska terwijl ze me binnen laat bij haar thuis. De enorme boekenkast in de living valt meteen op. Siska ademt verhalen en vertelt enthousiast verder: "Ik heb Sammy leren kennen toen ik als begeleidster mee op vakantie ging met vzw Pirliewiet. Sammy was een stoer ventje van een jaar of 10, heel ernstig, heel volwassen voor zijn leeftijd. Hij was daar samen met zijn jonge mama, broer en babyzusje. Het ging moeilijk met het gezin, de mama was nog heel jong. Sammy's blik was altijd op zijn mama gericht, hij was heel waakzaam en beschermend tegenover haar en zijn zusje. Tijdens die vakantie kon hij eindelijk zijn zware rugzak afleggen en werd hij een speels kind. Die gedaanteverwisseling zal ik nooit vergeten."

Hoe ben je als jongere bij Pirliewiet terecht gekomen?

Mijn man Staf en ik waren als jongeren monitor op een speelplein. Via Stafs broer leerden we Pirliewiet kennen. We zijn toen een eerste keer meegegaan om de kindergroepen te animeren. Het was wel een beetje een cultuurshock. Dit was onze eerste ervaring met kinderen in armoede. Kinderen die het niet gewoon zijn om activiteiten te volgen en op een gestructureerde manier met elkaar te spelen. Wat waren we blij toen iedereen op het einde van de week mee in de kring kwam zitten. Het was niet gemakkelijk, maar als je merkt dat je vooruitgang boekt, dan geeft dat energie. Wij zijn lange tijd jaarlijks meegegaan op vakantie met Pirliewiet, tot ik zwanger was van ons derde. We gingen wel nog jaarlijks mee op de driedaagse reünie met alle mensen die ooit hebben deelgenomen. Fijn om daar dan te zijn met mensen die je al 30 jaar kent. Je maakt elkaars levensverhaal mee.

Waarom heb je nu dit boek geschreven?

Sammy is eigenlijk niet mijn eerste boek over armoede. Het boek 'Het Fantastische verhaal van Ferre en Frie' gaat over een oma en kleinzoon die ik ook tijdens een vakantie met Pirliewiet heb leren kennen. De oma was een opvallend figuur, ze kwam hard over en was ruw in de omgang, maar je merkte dat ze haar kleinzoon doodgraag zag. Ik kreeg toen van een literaire commissie de kritiek dat ik van de oma een karikatuur had gemaakt, omdat ze rookte en soms vloekte. Ze vonden dat erover. Ik was daar zó kwaad om. Sommige mensen kennen de realiteit gewoon niet. Met 'Ferre en Frie' wilde ik vooral een literair boek schrijven. Met Sammy wou ik graag een stap verder gaan en op genuanceerde wijze de zwaarte proberen tonen van het leven in een kansarm gezin.

▲ Siska Goeminne ©Iwona Pom

Siska Goeminne werd geboren op 30 oktober 1968 in Deinze. Als kind schrijft ze al verhaaltjes. Ze studeert Germaanse filologie in Leuven en blijft daar plakken. Met haar grote liefde Staf krijgt ze vier kinderen. Na haar studie werkt ze aan de universiteit als assistent, daarna op een project van het CLB met kansarme moeders en uiteindelijk bij een uitgeverij. Haar eerste boek, *Het hoofd van Marieke* (2001), ontstaat uit een gesprek met haar oudste dochter over 'denken'. In 2005 kiest ze voluit voor het schrijverschap. Meer info op www.siskagoeminne.be

Kan je wat meer vertellen over het verhaal?

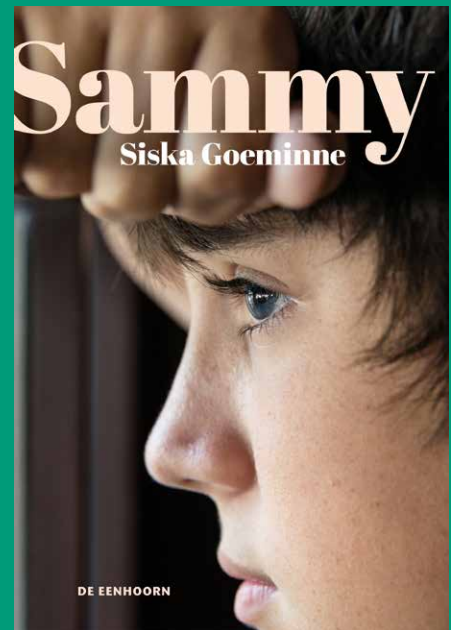
Sammy, in het boek een jongen van 12, woont samen met zijn mama, haar vriend Bob en babyzusje Saar in een tochtig huis. Hij baant zich moeizaam, maar vechtlustig een weg door het leven, schipperend tussen school en thuis, tussen realiteit en verbeelding. Hij vlucht er in fantasie, slaapt weinig en laveert veel, tussen de zorg voor de fragiele Saar en de buien van zijn moeder door. Labiel en onvoorspelbaar, zelf getekend door een moeilijke jeugd, is zij steeds op zoek naar bevestiging en de liefde van een man, en nauwelijks in staat om voor haar kinderen te zorgen. Ondanks zijn haat-liefdesrelatie met haar blijft Sammy loyaal aan zijn moeder. Boven alles wil hij immers vermijden dat hij of Saartje door de sociale diensten worden weggehaald. Samen bieden ze weerwerk, samen kunnen ze goed doen alsof ze een gewoon gezin zijn. Maar Sammy is zeker geen triest verhaal. Het perspectief is dat van een strijdvaardige jongen met een grote mond en even groot hart, en net dát moet zorgen voor contrastwerking. Want wat bij de lezer mogelijk aankomt als een schrijnende realiteit voelt immers niet zo aan voor Sammy zelf. Hij is het gewoon, het is het leven zoals hij het altijd heeft gekend en hij vecht zich moedig en met humor een weg erdoorheen.

“Er zijn mensen die onder je vel kruipen, die je nooit vergeet”

Het boek 'Sammy' is te koop in de boekhandel of via de website van Uitgeverij De Eenhoorn:
<https://eenhoorn.be/boek/sammy/>

ISBN 9789462915473
128 blz.
15,95 euro

Wat hoop je met het boek te bereiken?

Het zou mooi zijn als de lezer door het boek een inkijk krijgt in, en meer empathie voor, de penibele omstandigheden waarin nog altijd te veel mensen in onze maatschappij moeten leven. Verhalen zijn volgens mij de manier om mensen mee te krijgen, om deuren te openen. Wat ik in het boek ook wil duidelijk maken, is dat de context heel belangrijk is. Mensen zoals Sammy en zijn mama leven in constante angst, ze hebben weinig vertrouwen in hulpverlening: "Ze gaan ons uit elkaar halen, ze gaan ons leven overnemen." Kinderen die zo'n last meedragen, zijn moe, boos, licht ontvlambaar en dat uit zich soms ook op school. Als je de context niet kent, dan kan je dat niet altijd begrijpen. Toen ik nog niet voltijds schreef, werkte ik samen met een ervaringsdeskundige voor een project van het CLB. Ik herinner me dat we samen met een mama in armoede een overleg hadden 10 welbespraakte mensen met een universitair diploma legden haar op de rooster. Uiteraard was de mama totaal geïntimideerd door de context. Zo krijg je als mama totaal geen kans. Het is eigenlijk straf, je leeft naast elkaar, maar je komt elkaar eigenlijk niet tegen, je kent elkaars leven niet, ondanks veel pogingen tot inclusie en participatie. Maar dat geldt ook voor mij. Als schrijver doe je wel je uiterste best om jezelf in te leven, maar je bent natuurlijk zelf niet in die context opgegroeid, je kijkt nog altijd met je eigen bril naar de situatie. Daarom legde ik het verhaal voor aan Marijke van ATD Vierde Wereld. Op basis van haar commentaar herwerkte ik de tekst, om een zo helder mogelijk beeld van de context te kunnen schetsen en de essentie van die kwetsbare realiteit te benaderen. Uiteindelijk heb ik maar liefst 6 jaar aan dit boek gewerkt en maakte ik 16 tekstversies voor ik helemaal tevreden was!

Evelien Lambrecht

Pirliewiet organiseert sinds 1987 vakanties voor kinderen, jongeren, volwassenen en gezinnen die in armoede leven. Voor mensen die dagelijks te kampen hebben met armoede en de daarbij horende uitsluiting is vakantie immers niet vanzelfsprekend. Voor deze kinderen, jongeren en volwassenen betekent met Pirliewiet op vakantie gaan een onderbreken van de dagelijkse sleur en van soms onmenselijke levensomstandigheden. Aanvaard worden, niet uitgelachen worden, even geen schrik moeten hebben van deurwaarders of jeugdrechters... gewoon zoals iedereen er eens tussenuit mogen zijn. Meer info op www.pirliewiet.be

50 JAAR BEWEGING KRACHT VOOR DE TOEKOMST

ATD Vierde Wereld België vierde op zondag 26 september haar vijftigste verjaardag. We waren talrijk aanwezig in Brussel om onze verwezenlijking van de voorbije jaren te vieren en samen uit te kijken naar de toekomst.

▲ Enkele pioniers van de laatste 50 jaar namen het woord en er was een voorstelling van het strategisch plan van ATD Vierde Wereld België voor 2021 – 2025. Een plan waar veel leden aan hebben meegewerkt.

▲ Ondertussen ontfermden enkele animatoren zich over de kinderen.

▲ Op de expositie over de geschiedenis van ATD Vierde Wereld in België konden mensen oude foto's en documentatie bekijken.

▲ Na een gezamenlijk middageten en een plenair gedeelte konden onze leden kiezen uit verschillende workshops. Zo was er de workshop lantaarns maken voor 17 oktober.

▲ Een delegatie van ATD Vierde Wereld op de klimaatbetoging van 10 oktober

NIEMAND ACHTERLATEN IN DE STRIJD TEGEN KLIMAATVERANDERING

ATD Vierde Wereld trok naar de klimaatbetoging van 10 oktober in Brussel. Mensen in armoede zijn wereldwijd de eerste en zwaarste slachtoffers van de klimaatverandering. Hoewel ze de laagste ecologische voetafdruk hebben, hebben ze de minste middelen om zich te beschermen tegen negatieve effecten. Ze wonen vaak op de meest kwetsbare plaatsen.

De klimaatverandering aanpakken is niet enkel een ecologische maar ook een sociale strijd.

COP 26 - DE STEM VAN DE ARMSTEN IN HET KLIMAATDEBAT

De COP26 is voorbij. De klimaatconferentie, die begin november doorging in Glasgow, was de 26ste georganiseerd door de Verenigde Naties. COP staat voor 'conferentie van de partijen'. De naam verwijst naar de 197 partijen (196 landen en de EU) die in 1994 het Klimaatverdrag ondertekenden. Tijdens de jaarlijkse klimaatconferenties ontmoeten wereldleiders elkaar om in gesprek te gaan over klimaatverandering. Ook organisaties en ngo's kunnen een bijdrage leveren.

De internationale Beweging ATD Vierde Wereld schreef aanbevelingen

1. Bijzondere aandacht voor de 20 procent armsten zodat niemand achterblijft: acties om armoede uit te bannen integreren in de meeste maatregelen.
2. De klimaatverandering aanpakken samen met mensen in armoede.
3. Het geld dat naar de strijd tegen klimaatverandering gaat is een kans om de bestrijding van armoede en de toegang tot fundamentele mensenrechten te versnellen.
4. Wereldwijd een sterkere sociale bescherming invoeren en daarbij rekening houden met de bijdrage van de mensen die het meest door de klimaatverandering worden getroffen.
5. Een rechtvaardige overgang naar een groene economie waarbij mensen in armoede toegang hebben tot nieuwe opleidingen en jobs die zullen ontstaan.

▲ Het Vierde Wereldhuis in Luik werd getroffen door de overstromingen. ATD Vierde Wereld organiseerde eind augustus een werfweekend voor vrijwilligers die het huis hielpen opknappen.

DE BRUG VAN VERTROUWEN MOET HERSTELD WORDEN

Veel Europese landen kregen deze zomer zware klappen door de extreme weersomstandigheden: bosbranden, hittegolven, felle regenbuien en overstromingen. In de regio Verviers en Luik verloren mensen hun woning, anderen hadden geen elektriciteit meer en konden niet meer koken of eten bewaren in hun ijskast. Mensen in armoede hebben vaak geen reserves of verzekeringen voor hun inboedel. Er was veel solidariteit na de ramp, maar ook op lange termijn blijven de behoeften groot.

Carine Baiwir, van onze lokale groep die al tientallen jaren in **Verviers** aanwezig is, vertelt ons voor welke uitdagingen we staan:

“We kennen een gezin in Theux waarbij de benedenverdieping volledig onder water stond. Ze zijn ook na enkele maanden nog geschokt door wat ze hebben meegemaakt. Ze krijgen nog steeds voedselhulp; het is voor hen veel moeilijker geworden om te koken. We wilden als Beweging graag meer doen om de getroffen te helpen, maar we hadden beperkte middelen.

Vlak na de overstromingen waren het mensen die zelf in een moeilijke situatie zaten, die kelders van hun burens hielpen schoonmaken. Dat is voor mij de basis voor solidariteit. Het probleem op dit moment is dat er eerst een ramp moet gebeuren, willen mensen solidair zijn. De overheid moet betere ondersteuning geven, ze moeten sneller aanwezig zijn. En daarvoor moeten we lobbyen. Het is niet normaal om te vertrouwen op de solidariteit van burens of verenigingen, het is in de eerste plaats de overheid die haar verantwoordelijkheid moet nemen. Het leger en de sociale diensten hadden al veel eerder moeten ingrijpen”.

Veel mensen leefden voordien al in moeilijke omstandigheden en zonder perspectief. Nu zijn ze in de totale onzekerheid beland. Hoe uitzonderlijk de brede golf van solidariteit ook was, er moet dringend een basis gelegd worden voor de lange termijn. De grote zorg is dat de armsten straks onzichtbaar worden, dat ze vergeten worden eens het herstel op gang komt. Ze riskeren om achter te blijven in een toestand die veel slechter is dan voorheen. Het stormde al vaak in het leven van gezinnen die al jarenlang grote moeite doen om te overleven. Wat dringend hersteld moet worden is een brug van vertrouwen. De overheid moet de touwen in handen nemen en de regie voeren, maar ook met ATD Vierde Wereld scherpen we onze ambitie aan. We willen op lange termijn aanwezig zijn bij deze gezinnen. Daar hebben ze nood aan. Voor die aanwezigheid hebben we middelen nodig en daarom durven we hier onze oproep herhalen om ons te steunen.

NIEUWE WENSKAARTEN

Voor onze nieuwe wenskaarten kregen we hulp van kinderen uit de lagere school Trixhes 3 van het buitengewoon onderwijs in Ougrée (Luik). Zij schreven korte gedichtjes rond het thema seizoenen en een Brusselse artieste maakte er dromerige illustraties bij. Het zijn 12 unieke en tweetalige kaarten gepast voor veel gelegenheden doorheen het jaar. Het project kadert in onze inzet voor recht op cultuur voor iedereen en steunt acties van culturele participatie en creatieve expressie.

1 kaart = 2,50 euro

12 kaarten = 25 euro

Verzendkosten*:

1 – 3 kaarten: 1 euro

4 – 6 kaarten: 2 euro

7 – 11 kaarten: 3 euro

**Vanaf aankoop van 12 kaarten of 25 euro zijn er geen verzendkosten*

Bestellen kan via onze webshop, telefonisch (02/647.92.25) of per mail (boekhandel@atd-vierde-wereld.be). Indien je telefonisch of per mail bestelt, maak je het bedrag over aan ATD Vierde Wereld België vzw op rekeningnummer IBAN: BE89 0000 7453 3685 (BIC: BPOT-BEB1) met vermelding "wenskaarten + je naam + je adres".

▲ 1 Regen

▲ 2 kerst

▲ 3 Vuurwerk

▲ 4 Lente

▲ 5 Zwembad

▲ 6 Duif

▲ 7 Zonnebloemen

▲ 8 Tuinkabouters

▲ 9 Kip

▲ 10 Herfst

▲ 11 Zwaluwen

▲ 12 Mamie

PLANNEN MET WAARDEN

In het voorbije jaar heeft de Beweging ATD Vierde Wereld haar plannen voor de komende vijf jaar voorbereid. Plannen in het meervoud, want het ging zowel over het Vlaamse beleidsplan als over de andere geleidingen van de Belgische beweging. Je zal het misschien geweten hebben, want heel veel mensen hebben er mee over nagedacht en hebben de keuzes mee gemaakt. Er zit ook eenzelfde rode draad in die plannen.

Niemand achterlaten

‘Niemand achterlaten’ is niet alleen het motto van de Duurzame Ontwikkelings-Doelstellingen: het is ook ons motto als beweging. Geen wonder, want mensenrechten, de stem van uitgesloten mensen... zitten in ons DNA. Dat betekent in de eerste plaats dat wij blijven op zoek gaan naar de meest uitgesloten. We hoeven er niet bij te vertellen dat dit moeilijker geworden is sinds de uitbraak van de COVID-crisis. Wij willen ons ervan vergewissen dat zij de toetssteen blijven van al wat wij ondernemen. Hun stem op het publieke forum, dat is ons handelsmerk.

Het is geen gemakkelijke oefening: je moet de tijd nemen om op zoek te gaan. Je moet beschikbaar zijn op momenten dat het moeilijk gaat. Je moet veel luisteren, schrijven, reflecteren. Het gaat om kleine aantallen, maar werk in de diepte. We gaan hiervoor tandems van ervaringsdeskundigen en medestanders vormen. Op verschillende plaatsen werken we ook samen met andere verenigingen. Speciale aandacht zal gaan naar gezinnen met jonge kinderen, omdat een goede ondersteuning op jonge leeftijd echt een groot verschil kan maken in hun latere kansen.

Wat we leren uit dit ‘presentie-werk’ zullen we delen met anderen. We maken bijvoorbeeld vormings- en informatie-materiaal aan om uit te delen aan geïnteresseerden. Daarnaast gaan we met gezinnen mee naar hulpverleners, in de hoop dat we zo de dialoog hulpverlener – hulpontvanger kunnen versterken.

Samen leren en elkaar versterken

De Volksuniversiteit is een hoeksteen van de Beweging. Dat is de plaats waar mensen in armoede en bondgenoten samen leren over recht en onrecht in de samenleving, ervaringen delen rond de grote maatschappelijke debatten, waar ze elkaar versterken en de prioriteiten van de Beweging mee bepalen. De sessies op Vlaams niveau (afwisselend in Gent, Antwerpen en Brussel) worden telkens voorbereid in alle lokale groepen. Ook basisgroepen uit andere verenigingen (zoals Welzijnsschakels) nemen deel aan de Volksuniversiteit. We nodigen actief nieuwe mensen (vooral jonge gezinnen) uit. En aangezien de Vlaamse beweging deel uitmaakt van de Internationale Beweging ATD Vierde Wereld, zal er ook

meegewerkt worden aan de Europese Volksuniversiteit die om de 2 à 3 jaren georganiseerd wordt.

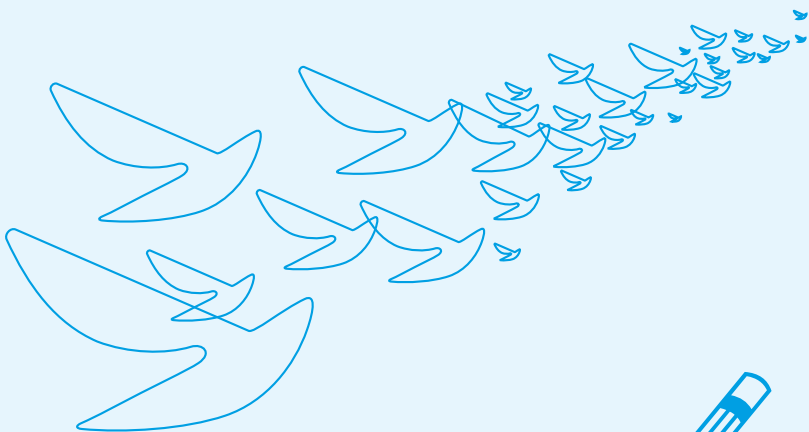
Naast de Volksuniversiteit organiseert ATD in Vlaanderen regelmatig vormingssessies, en informeren we het brede publiek via onze nieuwsbrieven, website en sociale media. Op die manier laten we de stem van de armsten horen in de grote maatschappelijke debatten. Zij hebben een specifieke inbreng in de debatten over duurzame ontwikkeling en klimaatverandering.

Maatschappelijke verandering

Onze ambitie is natuurlijk om de samenleving socialer en rechtvaardiger te maken, zodat armoede in de toekomst niet alleen *bestreden* maar ook *vermeden* wordt. Dat lukt alleen als mensen met een persoonlijke ervaring van armoede in alle fasen van dat proces betrokken worden. Al onze acties zijn daarop gericht: de Volksuniversiteit, onze publicaties en persacties, de jaarlijkse acties rond 17 oktober (Werelddag van Verzet tegen Armoede), de partnerschappen met het Vlaams Netwerk tegen Armoede en verwante organisaties, onze medewerking aan het permanent armoede-overleg in Vlaanderen en aan het interfederale Steunpunt Armoedebestrijding, deelname aan allerlei inspraak-organen op lokaal niveau, rechtstreekse contacten met politici en verantwoordelijken uit diverse sectoren van de maatschappij. We gaan ook nauwer samenwerken met universiteiten: zij kunnen ons helpen met onderzoek over specifieke thema's, en tegelijk vormen zij jongeren die nog bezig zijn met de keuze van hun toekomstig beroep.

Eén van de speerpunten in onze politiek is de Woonzaak: een gecoördineerde campagne van een heleboel sociale organisaties om ‘het beleid’ op zijn verantwoordelijkheden te wijzen inzake woonbeleid. Het schrijnende tekort aan sociale woningen, de huurprijzen die de pan uit swingen, de toenemende dak- en thuisloosheid, en de piekende energiekosten zijn een strop om de hals geworden van veel gezinnen. Het recht op kwaliteitsvol en betaalbaar wonen in Vlaanderen moet dringend hersteld worden.

Ides Nicaise
Voorzitter ATD Vierde Wereld Vlaanderen

KALENDER

VOLKSUNIVERSITEIT

Zat 11 december in Antwerpen

Om onze Beweging te steunen, schonk kunstenaar **Hugo Vereeck** negentig beelden aan ATD Vierde Wereld.

Hugo is 77 jaar en sinds lange tijd medestander bij ATD Vierde Wereld. Hij kwam trouw naar de volksuniversiteit, was vrijwilliger bij partnergroep Kauwenberg en was stadsgids voor de stad Antwerpen. Daarnaast werkte hij jarenlang mee aan het Vierde Wereldblad.

Zijn beelden staan te koop op onze **website**.

Om onze activiteiten te kunnen verder zetten,
rekenen we op je steun.

Meer over de mogelijkheid om ons te steunen via een legaat
of een schenking vind je in de bijgevoegde brochure.